24/01/2020

Η Οσία Ξένη και οι δύο θεραπαινίδες της

/ Βίοι Αγίων

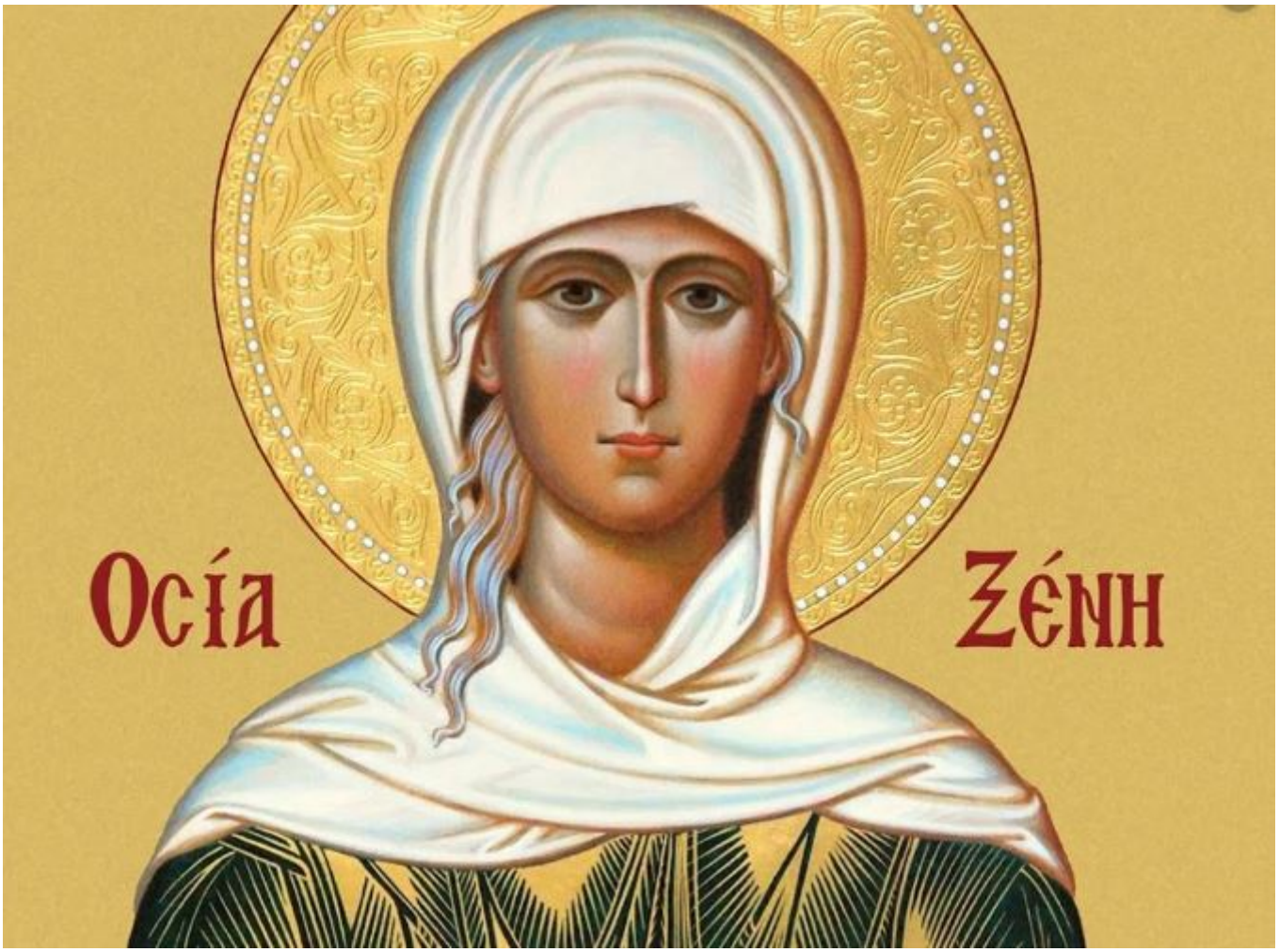

Η Οσία Ξένη και οι δύο θεραπαινίδες της τιμώνται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 24 Ιανουαρίου. Η Κάρα της Αγίας βρίσκεται στο Ναό Τιμίου Προδρόμου Καβάλας.
Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου της Αγίας βρίσκονται στις Μονές Αγάθωνος Φθιώτιδος, Μεταμορφώσεως Σωτήρος Νικητών Χρυσουπόλεως Καβάλας, Λειμώνος Λέσβου και Νταού Πεντέλης και στον ομώνυμο Ναό Νικαίας Πειραιώς.

Εις την Ξένην.
Ἀποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξένη,
Οὗ ζώσα καὶ πρίν, ὡς ἀληθῶς ἦν ξένη.

Εις τας δύω θεραπαινίδας.

Θνῄσκουσιν ἄμφω τῆς Ξένης αἱ δουλίδες,
Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὖσαι ξέναι.

Εἰκάδι οὐρανοῦ εἰς ξενίην Ξένη ἦλθε Τετάρτη.

Η Οσία Ξένη έζησε τον 5ο μ.Χ. αιώνα. Ονομαζόταν στην αρχή Ευσεβεία και καταγόταν από τη Ρώμη.

Αρνούμενη τη πίεση των γονιών της να νυμφευθεί άνδρα της επιλογής τους, φεύγει κρυφά στην Αλεξάνδρεια όπου μετονομάσθηκε Ξένη για να χαθούν τα ίχνη της. Πηγαίνει στο νησί της Κω και στη συνέχεια εγκαθίσταται στα Μύλασσα της Καρίας. Εκεί, μαζί με δύο υπηρέτριές (θεραπαινίδες) της που της είχαν μείνει πιστές, έκτισε ναό στο όνομα του αγίου πρωτομάρτυρα Στεφάνου και ησυχαστικά κελιά.

Πολύ γρήγορα η φήμη της και η ενάρετη και ασκητική ζωή που διήγε έφεραν κοντά της νέες κοπέλες που ποθούσαν το βίο της άσκησης και της προσευχής, ενώ το μοναστήρι έγινε περίφημο πνευματικό κέντρο, όπου καθημερινά συνέρεαν πολλές πονεμένες γυναίκες για να πάρουν τις συμβουλές και να ζητήσουν τις προσευχές της αγίας.

Η αγιοσύνη της αναγνωρίσθηκε και κατά τη διάρκεια του ενταφιασμού του σεπτού της σκηνώματος, όταν εμφανίσθηκε στον ουρανό σταυρός σχηματισμένος από αστέρια.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος πλ. δ’.
Ἐν σοί Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τό κατ᾽ εἰκόνα· λαβοῦσα γάρ τόν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καί πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπεροράν μέν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δέ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου, διό καί μετά Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Ξένη τό πνεῦμά σου.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)
Ἦχος γ’. Θείας πίστεως.
Ξένην ἤνυσας, ζωὴν ἐν κόσμῳ, ξένην ἔσχηκας, προσηγορίαν, ὑπεμφαίνουσαν τὴ κλήσει τὸν τρόπον σου, σὺ γὰρ νυμφίον λιποῦσα τὸν πρόσκαιρον, τῷ ἀθανάτῳ ὁσίως νενύμφευσαι. Ξένη ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμὶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον

Ἦχος β’. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τό σόν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστόν τόν ἐν ἅπασι, σοί παρέχοντα ἰσχύν τῶν ἰάσεων· ὅν πάντοτε δυσώπει, ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ὅλεων Ξένη, τὸν ξενοτρόπως ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ἐκδυσώπει Χριστὸν ἡμῖν γενέσθαι Ἀοίδιμε, τοῖς κατὰ χρέος σοι προσφοιτῶσιν ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης, καὶ εὐσεβῶς τὴν σὴν μνήμην ὑμνῆσαι σπουδάζουσιν, ἣν πᾶσαι τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν, ὡς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον καὶ ἁγίαν πανήγυριν, Ἔνδοξε, πρεσβεύουσα ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.